

ZÁZRAČNÝ TERMOSTAT

Kde bolo tam bolo, uprostred sveta bola jedna utešená dedinka, ktorú Boh veľmi miloval. Dedinčania mali vždy všetko, čo potrebovali. Nikdy im nič nechýbalo. Pán Boh im dal žiť v úrodnej krajine, ktorá bola obklopená šírými lesmi plnými rôznej zvery. Na ich poliach rástli rôzne chutné plodiny, po oblohe sa prehánalo mnoho všakovakých vtákov, ktorí krásne štebotali. Stvoril pre nich rôzne ročné obdobia, kde sa striedali teplúcke dni, keď sa deti radi číapkali v riekach, s upršanými. Vtedy behali aj s dáždňikmi a skúmali rozšantené žabky, skackajúce pomedzi kvapky. Dal im aj obdobie zimy, keď celé lúky pokryl sneh ako perinka a príroda sladko odpočívala. Deti vtedy zvykli vyťahnuť korčule a hrať hokej na jazere.

Jedného dňa sa Pán Boh chcel potešiť pohľadom na svoju milovanú dedinku a z radosti dedinčanov, ktorým všetko dal. Sadol si na okraj obláčika a započúval sa. Vtom začul rozladený hlas: „Och joj, ako je dnes horúco, celý som spotený, ani sa mi nechce v takej horúčave okopávať záhradku. Keby tak aspoň nejaký obláčik prišiel a zakryl na chvíľku to rozpálené slnko.“

Pán Boh chcel veľmi potešiť aj tohto úbožiaka a tak poslal jeden obláčik rovno pred slniečko. No za malý moment už počul z druhej strany dediny: „Och to snáď nie, ako sa hneď ochladilo. A ja som si chcel dnes konečne oddýchnuť pri rieke a okúpať sa. Celé dni, toľko pracujem a dnes, keď mám konečne voľný čas sa slnko musí schovať.“

A takto sa to opakovalo zakaždým, keď chcel Pán Boh dedinčanom vyhovieť. Vždy sa našiel niekto, komu bolo veľmi horúco, či mrzol, alebo veľmi zmokol.

Pán Boh dostal nápad. Vytvorím dedinčanom špeciálny termostat a môžu si nastaviť teplotu aká, im bude vyhovovať. Zrazu sa uprostred dediny zjavil veľký termostat. Bol taký zázračný, že sa všetci dedinčania zhákli hneď okolo neho a obdivovali ho. Najodvážnejší z dedinčanov k nemu pristúpil a otočil kolieskom. A hneď sa počasie zmenilo. Bolo 30 stupňov a svietilo slniečko. Všetci od úžasu zhákli.

No po chvíli pristúpil iný dedinčan, ktorý chcel prestaviť termostat na dážd', lebo potreboval poliať záhradku. No hneď na to pristúpil ďalší, ktorý by bol radšej, aby bola jar a opäť kvitli jeho obľúbené tulipány.

Do neho zaraz začal strkať dedinčan, ktorý chcel radšej zimu aby sa mohol lyžovať už teraz. Každou chvíľkou za nespokojná kopa dedinčanov zväčšovala, každý mal inú predstavu o najlepšom počasí.

Napätie stále rástlo, až vyvrcholilo obrovskou bitkou, pri ktorej do seba všetci drgali, kričali, sácali sa, dokonca si niektorí dovolili kopnúť iných dedinčanov do zadku. To vám bol pohľad, jedna veľká masa hučiacich a strkajúcich sa ľudí. Snáď by sa strkali až do teraz, keby sa v tej mele zrazu ten termostat celkom nerozbil.

Pán Boh bol veľmi smutný, že dedinčania nedokázali oceniť jeho dar, odobral im teda zázračný termostat a vrátil uzákonený kolobeh počasia. Všetci dedinčania sa zahanbili a pochopili, že sa nedá vyhovieť každému hneď, lebo majú odlišné potreby. Začali si vážiť kolobeh ročných období. Už totiž vedeli, že i keď dnešné počasie nevyhovuje všetkým, pre niektorých je práve dnes ideálny deň. Mali by si zobrať poučenie z malých detí, ktoré sa dokázali tešiť z každého počasia.